

- 46 Եւ զի ոչ կայ յայտմ աշխարհի
 Լաւ արարք ինչ այր ոք բարի,
 Որ ի լեզուէ չարաբանի
 Չար պարսաւմամբ չանարգիցի:
- 47 Վասն այն եւ ոչ Հօր իմ Սարգսի
 Ազնիւ համբաւ գործ բարելի
 Ազատելոյ կարօղ լինի
 Ի վատ շրթանց չարախօսի:
- 48 Ո՛վ ապերջան լեզուի անհամ
 Որ թէպէտ է փոքրիկ անգամ,
 Սակայն գործէ բազում անգամ
 Ըզմեծ չարիս իբր անըզգամ:
- 49 Որ եւ է հուր զարդ չարութեան,
 Եղծէ զանտառ զժմարմին մարդկան,
 Վառէ, կիզէ զանիւ ծօնդեան,
 Եւ բորբոքի անշէջ դեհեան:
- 50 Եւ արդ բերանք որք դովէին
 Յայնվայր զՍարգիս մեր գովանին,
 Ի շըշնշել լեզուի չարին
 Ի դառնահոս աղբիւր փոխին:
- 51 Որք եւ իսկոյն նրմանէին
 Եբրայեցւոյ մանկան, ծերին,
 Որք ըզըկնի Ովսաննային
 Ի խաշ հան զզա կառաշէին:
- 52 Պատճառ այսրր այսպէս ելոյ
 Չէր վատութիւն Հովուին բարւոյ,
 Այլ քաջութիւն նորին աջոյ
 Որ յըստակէր զխօսն ի սըտոյ: